

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणिधर्मस्यफलभूतास्यागानृशंस्यादयोयुधिष्ठिरदृष्टानेनदर्शिताः इदानींतस्यमुख्यफलं दर्शयितुंस्वर्गारोहणपर्वारभते स्वर्गत्रिविष्टपमिति यथाभूयस्यांसंख्यायामल्पसंख्यां

श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्व
पितामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भेजिरे ॥ १ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वविष्टासि मे मतः ॥ महर्षिणाभ्यनुज्ञातो व्यासेनाद्भुतकर्मणा ॥ २ ॥
वैशंपायन उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य तव पूर्वपितामहाः ॥ युधिष्ठिरप्रभृतयो यदकुर्वत तच्छृणु ॥ ३ ॥ स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ दुर्योधनं श्रि
याजुषंददर्शासीनमासने ॥ ४ ॥ भ्राजमानमिवादित्यं वीरलक्ष्म्याभिसंवृतं ॥ देवैर्भ्राजिष्णुभिः साध्यैः सहितं पुण्यकर्मभिः ॥ ५ ॥ ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा दुर्योध
नममर्षितः ॥ सहसा सन्निवृत्तो भूच्छ्रियं दृष्ट्वा सुयोधने ॥ ६ ॥ ब्रुवन्नुच्चैर्वचस्तान्वै नाहं दुर्योधने न वै ॥ सहितः कामये लोकौ लुब्धेनादीर्घदर्शिनः ॥ ७ ॥ यत्कृते
पृथिवी सर्वासु हृदो बांधवास्तथा ॥ हतास्माभिः प्रसत्याजौ क्लिष्टैः पूर्वमहावने ॥ ८ ॥ द्रौपदी च सभामध्ये पांचाली धर्मचारिणी ॥ पर्याकृष्टानवद्यांगी पत्नी नो गुरु
सन्निधौ ॥ ९ ॥ अस्ति देवानमेकामः सुयोधनमुदीक्षितुं ॥ तत्राहंगंतुमिच्छामि यत्र ते भ्रातरो मम ॥ १० ॥ नैवमित्यब्रवीत्तनु नारदः प्रहसन्निव ॥ स्वर्गे निवा
से राजेन्द्र विरुद्धं चापि नश्यति ॥ ११ ॥ युधिष्ठिरमहाबाहो मैवं वोचः कथंचन ॥ दुर्योधनं प्रति नृपं शृणु चेदं वचो मम ॥ १२ ॥ एष दुर्योधनो राजा पूज्यते त्रिदशैः
सह ॥ सद्भिश्च राजप्रवरैर्यद्भ्यमे स्वर्गवासिनः ॥ १३ ॥ वीरलोकगतिं प्राप्ता युद्धे द्रुत्वात्मनस्तनुं ॥ यूयं सर्वे सुरसमायेन युद्धे समासिताः ॥ १४ ॥ स एष क्षत्रधर्मेण
स्थानमेतदवाप्तवान् ॥ भये महतियोऽभीतो बभूव पृथिवीपतिः ॥ १५ ॥ न तन्मनसि कर्तव्यं पुत्रयद्युतकारितं ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं न चिंतयितुमर्हसि ॥ १६ ॥
ये चान्येऽपि परिक्लेशायुष्माकं ज्ञातकारिताः ॥ संग्रामेष्वथ वान्यत्र न तान्संस्मर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ समागच्छ यथान्यायं राजा दुर्योधने न वै ॥ स्वर्गोऽयं नेह वै राणि भवं
ति मनुजाधिप ॥ १८ ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्प्रच्छ मेधावी वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १९ ॥ यदि दुर्योधनस्यैते वीरलोकाः सनातनाः ॥ अ
धर्मज्ञस्य पापस्य पृथिवी सुहृदद्रुहः ॥ २० ॥

तर्भवति एवं त्रीणि विष्टपानि भुवनानि फलोत्कर्षवशाद्यत्रांतर्भवन्ति तादृशमपि स्वर्गं प्राप्य विष्टपं भुवनं जगदित्यमरः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत इति स्वर्गेऽप्यमर्षोऽस्य जइति संस्काराणां प्राबल्यमुक्तं ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ हताः अस्माभिः संधिरार्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ विरुद्धं वैरादिकं नश्यति अंतर्धीयते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अभीत इति च्छेदः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुहृद इत्यदंतःशब्दः ॥ २० ॥